

Arrest

nr. 124 316 van 21 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 21 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat. H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Moldavisch staatsburger van Moldavische origine te zijn, afkomstig uit Chisinau, Moldavië. U woonde er met uw man en dochter.

U vroeg een eerste maal asiel aan in België op 15 april 2002.

De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 4 juni 2002 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

U ging hiertegen in dringend beroep bij het Commissariaat-generaal op 5 juni 2002.

Het Commissariaat-generaal nam een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op 18 juli 2002.

U ging hiertegen niet in beroep bij de Raad van State.

U keerde eind juli 2002 terug naar Moldavië en ging er opnieuw in Chisinau wonen.

U kon moeilijk omgaan met de stress van het leven in Moldavië.

U had geen vertrouwen in de toekomst voor u zelf en voor uw kind. Jullie hadden financiële problemen omdat jullie inkomen zeer laag lag. Door de situatie kreeg u medische problemen. U ging naar verschillende dokters die verschillende behandelingen voorstelden maar u werd niet beter.

U had geen vertrouwen in de gezondheidszorg in Moldavië omdat men er voor elke behandeling onwettige extra's moest betalen aan het verplegend personeel.

Op de school van uw dochter werd er onwettig extra geld gevraagd aan de ouders van de kinderen door het lesgevend personeel. Jullie konden dit niet altijd betalen. Hierdoor kreeg uw dochter minder aandacht in de klas.

Uiteindelijk besloot u om samen met uw dochter terug te keren naar België.

U vertrok op 17 juni 2011 vanuit Moldavië naar België, waar u twee dagen later aankwam.

U vroeg op 22 juni 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende stukken neer: uw internationaal paspoort, uw identiteitskaart met bijlage, uw oude (Sovjet-model) en nieuwe (Moldavische) geboorteakte, twee diploma's, een Belgisch geboortecertificaat en een Moldavische geboorteakte van uw dochter, een medisch stuk van een Belgische arts, een internetartikel over een school in Moldavië, bustickets en vliegtuigtickets.

B. Motivering

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u ernstige gezondheidsproblemen had en de behandeling hiervan in Moldavië ontoereikend was.

Daarnaast hadden uw man en u financiële problemen omdat jullie inkomen zeer laag lag en waren er problemen op de school van uw dochter, waar het onderwijzend personeel onwettig een bijkomende vergoeding vroeg aan de ouders van de kinderen.

U ervoer het leven in Moldavië als zeer stresserend. (CGVS d.d.11/02/2014, p.5, 6, 7, 11-12)

Bij een eventuele terugkeer naar Moldavië vreest u opnieuw in hetzelfde systeem – op het vlak van gezondheidszorg en onderwijs voor uw dochter - terecht te komen. (CGVS, p.12, 14)

Er dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk vervolging omwille van nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Het betreft hier immers louter socio-economische problemen en (wijdverspreide) corruptie in de gezondheidszorg en het onderwijs in Moldavië. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. In uw verklaringen kan immers geen intentionele bedreiging van het leven van u of uw dochter, jullie vrijheid of jullie fysieke integriteit worden vastgesteld.

Wat betreft de medische problemen die u in Moldavië kende, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u wel degelijk een behandeling ontving.

Zo ging u ten rade bij verschillende artsen, die verschillende behandelingen voorstelden (CGVS, p.9) en werd u meerdere keren in het ziekenhuis opgenomen (CGVS, p.7). Bovendien werd de diagnose die in België werd gesteld ook al in Moldavië gesteld. (CGVS, p.7)

Voor deze behandelingen en de medicatie die u moest nemen, moest u de wettelijk voorziene bedragen betalen. (CGVS, p.11)

Wat betreft de extra, onwettige geldsommen die betaald dienden te worden aan het verplegend personeel voor verzorging, gaf u aan dat dit een algemeen voorkomend fenomeen is in Moldavië, en dat iedereen dit moet doen. (CGVS, p.9) U gaf verder aan dat een dokter of verpleegster u zelf nooit heeft gezegd dat u extra diende te betalen omdat u anders geen behandeling zou krijgen maar toch zou u de verpleegster betaald hebben. (CGVS, p.9)

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan er met betrekking tot de gezondheidszorg niet besloten worden tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit, uitgaande van de Moldavische autoriteiten.

Volledigheidshalve dient opgemerkt worden dat het medische probleem waarvoor u destijds Moldavië had verlaten om het in België te laten verzorgen ondertussen genezen is. (CGVS, p.6) Wel gaf u aan dat een beenbreuk nog verder behandeld diende te worden.

Gevraagd of dit niet behandeld kon worden in Moldavië, stelde u dat dit wel zou kunnen maar dat u geen stress meer wil. (CGVS, p.14)

Ter zake kan dan ook geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, vastgesteld worden. U dient zich voor

de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de door u verklaarde financiële problemen gaf u als oorzaken hiervoor uw ziekte, die in België behandeld werd, en het feit dat u geen werk meer had.

U verklaarde dat u niet meer hebt gewerkt sinds 2009. Voordien gaf u voorbereidende lessen aan kinderen. U kon echter niet meer werken door uw ziekte. (CGVS, p.10)

Ondanks het feit dat u niet meer zou hebben kunnen werken omwille van uw gezondheid, hebt u nagelaten om bij de autoriteiten te informeren of u recht had op een vervangende uitkering.

Gevraagd of u hierop recht had, moest u dan ook het antwoord schuldig blijven. (CGVS, p.10) Nochtans bevestigde u op de hoogte te zijn van het bestaan van uitkeringen omwille van werkloosheid en arbeidsongeschiktheid door ziekte. (CGVS, p.11)

Gevraagd naar de reden waarom u niet hebt geïnformeerd naar een uitkering, verwees u enkel naar het feit dat Moldavië een arm land is. (CGVS, p.11)

Een dergelijke houding valt bezwaarlijk te rijmen met de door u geschetste situatie die gekenmerkt werd door financiële problemen. Indien u werkelijk in een precaire financiële situatie verkeerde, kan evenwel verwacht worden dat u voldoende stappen zou ondernemen om deze eventueel te verlichten door het bekomen van een uitkering, ook al is Moldavië een arm land, waardoor de middelen van de overheid mogelijk beperkt zijn.

Wat er ook van zij, ook in deze kan er geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit worden vastgesteld.

Dit geldt tevens voor het lage loon dat uw man zou hebben gehad. Gevraagd waarom zijn loon laag was, stelde u immers enkel dat in Moldavië alle lonen laag liggen. (CGVS, p.14)

Wat betreft de scholing van uw dochter ten slotte, waarbij u als probleem aanhaalde dat het onderwijzend personeel onwettig een bijkomende vergoeding van de ouders eiste, kan evenmin besloten worden tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw verklaring als zou dit een algemeen voorkomend probleem zijn in Moldavië (CGVS, p.11) zodat er niet kan worden gesteld dat uw dochter intentioneel geviséerd werd.

Bovendien stelde u dat uw dochter naar school kon blijven gaan, en dit terwijl jullie niet altijd de gevraagde bijkomende sommen konden betalen. Uw dochter behaalde goede resultaten; ging naar school tot vlak voor jullie vertrek naar België; en had ook het schooljaar nadien nog naar school kunnen gaan. Volgens u werd er evenwel niet naar uw dochter omgekeken door de leerkracht als jullie niet betaald hadden. (CGVS, p.12)

Gelet op deze vaststellingen dient evenwel te worden besloten dat de door u verklaarde problemen die uw dochter ondervond op school onvoldoende zwaarwichtig zijn.

Gelet op het voorgaande kan er niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet deze conclusie te wijzigen.

Uw paspoort bevat enkel gegevens betreffende uw identiteit en reisweg, dewelke door mij niet in twijfel getrokken worden.

Uw identiteitskaart met bijlage waarop onder andere uw verblijfsregistraties vermeld staan, uw oude en nieuwe geboorteakte, het Belgisch geboortecertificaat van uw dochter en haar Moldavische geboorteakte bevatten enkel gegevens betreffende jullie persoon die door mij niet in twijfel getrokken worden.

Dit geldt tevens voor uw diploma's, die uw academische carrière staven.

De vliegtuigtickets tonen enkel aan dat u terugkeerde naar Moldavië.

De bustickets staven enkel de door u verklaarde reisweg vanuit Moldavië naar België in juni 2011.

Het Belgisch medisch stuk toont enkel aan dat u in juni 2011 (nog) medische problemen had. Dit wordt evenwel niet door mij in twijfel getrokken.

Het internetartikel beschrijft volgens u problemen in een school in Moldavië die gelijkaardig zijn aan deze in de school van uw dochter. (CGVS, p.12-13) Het fenomeen op zich wordt door mij evenwel niet betwist. Het artikel bevat echter geen bijkomende informatie over de persoonlijke situatie van uw dochter, daar het over een andere school handelt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 21 maart 2014 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel, een schending van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 22bis van de Grondwet.

Verzoekster stelt dat het voor haar niet evident is om terug te keren naar Moldavië omdat zij er helemaal geen toekomst ziet voor haarzelf en haar minderjarige dochter op verschillende vlakken en dat zij heeft uitgelegd dat zij vreest voor de gezondheidszorg en het onderwijssysteem waarin deze laatste zal terechtkomen.

Zij laat gelden dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij haar man, en de vader van haar dochter, in Moldavië heeft achtergelaten omdat zij geen toekomst meer zag voor haar dochter.

Zij wijst erop dat zij asiel aanvroegen op 22 juni 2011, toen haar dochter negen jaar oud was, en dat haar dochter sinds het schooljaar 2012-2013 les volgde in België en dit tot op heden; gedurende die tijd konden zij zich in België integreren.

Volgens verzoekster is het onredelijkheid van de commissaris-generaal om na drie jaar een weigeringsbeslissing te nemen, wat inhoudt dat dit kind nu teruggestuurd wordt naar haar land van herkomst waar het niveau van het onderwijs beduidend lager ligt dan in België en waar extra moet worden betaald om een beetje degelijk onderwijs te bekomen.

Verzoekster stelt zich de vraag (zie het verzoekschrift, p. 9): *"Heeft dit kind geen enkel ander recht dan haar moeder te volgen?"* en *"Dringt er zich niet een specifieke motivatie met haar kwetsbare situatie op?"* (sic).

Verzoekster verwijst naar artikel 3 van de Internationale Conventie van kinderrechten die volgens haar bepaalt dat Staten, in alle beslissingen die ze nemen, rekening moeten houden met het hoger belang van het kind; zij voert aan dat België deze verplichting heeft opgenomen in artikel 22bis van de Grondwet.

Zij verwijst ook naar artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dat bepaalt dat, bij het nemen van een beslissing tot verwijdering, de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Zij besluit dat bij de behandeling van haar asielaanvraag geen rekening werd gehouden met de situatie van haar minderjarige dochter wat een schending inhoudt van het Kinderrechtenverdrag en artikel 22 bis van de Grondwet, een schending van de materiële motiveringsplicht, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij vraagt aan de Raad om van haar de vluchtelingenstatus te erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen ten einde de commissaris-generaal toe te laten bijkomend onderzoek te verrichten.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

Waar verzoekster in haar verzoekschrift in hoofdzaak aanvoert dat in de bestreden beslissing het hoger belang van haar kind volledig genegerd wordt door de commissaris-generaal die enkel rekening houdt met de positie van de moeder, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekster haar beroep niet (mede) in naam van haar minderjarig kind, wiens rechten zij geschonden acht, heeft ingesteld.

Naar luid van artikel 22*bis*, vierde lid van de Grondwet is het belang van het kind de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. Blijkens het vijfde lid van hetzelfde artikel volstaat dergelijke algemene bepaling op zichzelf niet om toepasbaar te zijn zonder dat verdere uitwerking of precisering ervan nodig is. Bij gebrek aan directe werking van artikel 22*bis*, vierde lid van de Grondwet kan verzoekster zich niet rechtstreeks op deze bepaling beroepen.

De bepalingen van het ingeroepen artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag volstaan inzake de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan, op zichzelf niet om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.

Deze bepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen een onthoudingsplicht dan wel een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden onzegd.

Deze bepalingen kunnen daarenboven geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Integratie in de Belgische samenleving is ook geen criterium bij het onderzoek van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er tevens op dat hij niet bevoegd is om zich in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus uit te spreken over een beslissing tot verwijdering die aan de minister of zijn gemachtigde toekomt.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in haar verzoekschrift de motieven van de beslissing, die stelt dat de redenen die zij aanhaalt om asiel te vragen louter van socio-economische aard zijn en aldus buiten de draagwijdte van de Vluchtelingenconventie vallen, niet betwist.

De loutere bewering van verzoekster dat zij vreest voor de gezondheidszorg en het onderwijssysteem waarin haar dochter zal terechtkomen en haar enkele bewering dat in Moldavië het niveau van het onderwijs beduidend lager ligt dan in België en aan de leerkrachten extra's moeten betaald worden, leiden niet tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

In het verzoekschrift wordt ook niet ingegaan op de motivering in de beslissing dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, gezien uit haar verklaringen geen intentionele bedreiging van het leven van haar of haar dochter, hun vrijheid of hun fysieke integriteit kan worden vastgesteld.

De bewering dat verzoekster vreest voor de gezondheidszorg en het onderwijssysteem waarin haar dochter zal terechtkomen en haar bewering dat in Moldavië het niveau van het onderwijs beduidend lager ligt dan in België en aan de leerkrachten extra's moeten betaald worden, tonen niet aan dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE